

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/22/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412010066
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8412010066.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Františka Moznera na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.10.2013 v trestnej veci obžalovaného K. F. pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 29/2012 zo dňa 29.4.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného K. F..

odôvodnenie:

Okresný súd Kežmarok napadnutým rozsudkom sp. zn. 1T 29/2012 zo dňa 29.4.2013 uznal obž. K. F. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1Tr. zák. a pokračujúceho zločinu vydierania podľa § 189 ods.1, 2 písm. a/ Tr. zák. v spojení s ust. § 138 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 15.8.2011 v čase okolo 18.00 hod. v rómskej osade R. A. v obci C. Q., v blízkosti domu č. XX/XX, okres J., po predchádzajúcej hádke, pod vplyvom alkoholu, fyzicky napadol poškodeného O. N., ktorého udril dreveným poriskom do pravej oblasti hlavy, čím mu takto svojim konaním spôsobil tržno-zmliaždenú ranu na temene hlavy vpravo a zlomeninu lebečnej klenby vpravo s vnútrolebečným krvácaním v temenej oblasti vpravo s dobou narušenia obvyklého spôsobu života v trvaní od 15.8.2011 do 23.8.2011 a celkovou dobou liečenia v trvaní piatich týždňov,

2/ dňa 9.19.2011 v čase okolo 12.00 hod., pred rodinným domom vo C. Q., R. A. č. XX/XX, okres J., ktorý patrí poškodenému O. N., sa obvinený K. F. domáhal hrozbou násilia, aby poškodený O. N. stiahol trestné oznámené podané na neho dňa 15.8.2011 na Obvodnom oddelení PZ Kežmarok, a to tým spôsobom, že mu slovne hrozil, že zoberie nôž a že ho podreže a následne dňa 11.9.2011 v čase okolo 22.00 hod., opätovne vo C. Q., na ulici R. A. pred rodinným domom č. XX/XX, okres J., sa obžalovaný K. F. domáhal hrozbou násilia, aby O. N. stiahol podané trestné oznámenie, a to tým spôsobom, že v ruke držal kuchynský nôž o celkovej dĺžke aj s rukoväťou 20 cm, tento strčil do medzery v oplotení k rodinnému domu smerom k O. N., pričom mu povedal, aby stiahol trestné oznámenie na neho, lebo inak ho zabije, že on sa ho nebojí.

Za to mu súd uložil podľa § 189 ods.2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods.4 Tr. zák., § 41 ods.1,2, § 49 ods.2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 1 mesiaca nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. zák. zaradil súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods.1 Tr. por. odkázal poškodené strany Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., Krajská pobočka Prešov, Kúpeľná 5, 080 15 Prešov, IČO: 35937874 a O. N., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. Q., R. A. č. XX/XX s ich nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, obž. K. F. priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Obžalovaný odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajca k skutku, ktorý je uvedený v bode 1/ rozsudku na jednej strane konštatuje, že znalecký posudok síce potvrdil rozsah poranení, ale nepotvrdil ani nevyvrátil akým predmetom mali byť tieto zranenia spôsobené a z miesta činu nebola zaistená žiadna vec, ktorá by poukazovala na to, že skutku sa dopustil obžalovaný. Znalec nevylúčil, že zranenia mohol spôsobiť okrem drevenej laty aj napríklad hodený kameň. Znalec v odpovedi na otázku č.2 v znaleckom posudku konštatoval mechanizmus vzniku poranení a obhajoba má za to, že ak poškodený v čase útoku, ako sám uvádzal, sa otočil chrbtom k obžalovanému, tento zo svojej pozície nemohol spôsobiť zranenia na mieste, kde bol poškodený zranený. Vylučuje to aj postavenie obžalovaného k poškodenému, pričom aj podľa výšky postáv, kde poškodený meria 185 cm, obžalovaný 170 cm, podľa ich názoru vylučuje vznik týchto poranení. Pochybnosti vznikajú ohľadne samotného postavenia poškodeného k útočníkovi, kde znalec vychádzal zo zápisnice o trestnom oznámení, kde je uvádzané, že útočník stál čelom k poškodenému, pričom pri svojej prvej výpovedi na otázku obhajcu odpovedal, že to mohlo byť na pravej strane, vlastne z čelnej pozície po pravú stranu, až pri doplnení výpovede znalec pripustil, že je možné, že mohol útok smerovať zozadu. To však vylučuje tá skutočnosť, že poškodený tvrdil, že videl ako ho obžalovaný uderil poriskom po hlave a obhajoba si potom nevie predstaviť ako ho poškodený videl, keď vo chvíli, keď dostal úder, stál k nemu otočený chrbtom. Obhajoba zdôraznila, že okrem samotného poškodeného a jeho manželky sa nikto nenašiel, ani jediný svedok, ktorý by potvrdil verziu, že tieto poranenia mu spôsobil obžalovaný. Pritom na mieste boli a do bitky boli zapojení ďalší bratia poškodeného O. N., a to W. N. a K. N.. Obhajoba poukázala na rozpory vo výpovediach poškodeného, kde poškodený raz uvádzal, že bol udretý do hlavy poriskom od lopaty, neskôr zase uvádzal, že bol udretý drevenou palicou. Vo výpovediach konštatoval, že pre plynovú pištoľ išiel do domu a pred súdom už zmenil výpoveď a povedal, že išiel pre ňu do auta. Súd sa nevysporiadal, podľa názoru obhajoby, pohnútkami na strane poškodeného, pre ktoré vzniesol takéto obvinenie voči obžalovanému. Podľa názoru obhajoby ho k tomu viedlo to, že dobre vedel, že obžalovaný prišiel z výkonu trestu odňatia slobody, čo aj niekoľkokrát potvrdil, a preto za najpravdepodobnejšieho útočníka bolo vhodné považovať jeho a to aj vzhľadom na následný útok poškodeného so zbraňou na rodinu obžalovaného, ktorý potreboval poškodený nejakým spôsobom ospravedlniť, aby sa vyhol trestnej zodpovednosti. Na základe týchto skutočností, po vyhodnotení vykonaného dokazovania, produkované dôkazy zo strany obžalovaný sú ničotné, nedôveryhodné a na ich podklade nie je možné rozhodnúť o vine obžalovaného, preto navrhli, aby krajský súd rozhodol rozsudkom tak, že obžalovaného v zmysle § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby oslobodí.

K skutku v bode 2/ rozsudku zdôraznili, že trvajú na tom, že žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že skutok sa vôbec stal a že ide o zločin vydierania. Skutok sa mal stať 9.9.2011 a 11.9.2011, teda v čase, keď obžalovaný ešte ani nevedel, že voči jeho osobe malo byť začaté trestné stíhanie za ublíženie na zdraví, pretože ako to vyplýva z dôkazového materiálu, obvinenie mu bolo doručené až 12.9.2011, keď bol zadržaný o 15.15 hod., teda v čase, keď sa mal dopustiť vydierania, nemal motív na spáchanie skutku, teda vydierať poškodeného. Obhajoba poukázala na tú skutočnosť, že poškodený dňa 9.9.2011 nešiel skutok oznámiť na políciu a ani následne dňa 11.9.2011, čo samo osebe vylučuje, aby mal obavu, že sa niečo môže stať. Hodnotia skutkové okolnosti prípadu a vyslovujú názor, že ide o účelovo vykonštruované obvinenie zo strany poškodeného, ide o akt akejsi osobnej pomsty voči obžalovanému za spôsobené zranenia, ktoré pripisuje obžalovanému a pohnútku podporiť svoje tvrdenia v tom smere, že nikto iný len obžalovaný musel ublížiť poškodenému. Následne obhajca v odôvodnení hodnotí časové súvislosti a možnosti, či za uvedených okolností mohol poškodený vidieť, kto bol pred domom, keďže už bola v tom čase tma. Obhajca v odvolaní sa ešte zaoberá úvahami o úmysle obžalovaného a dospel k záveru, že s prihliadnutím na základnú zásadu platnú v trestnom práve „in dubio pro reo“ má za to, že bez akýchkoľvek pochybností súd nemohol mať za preukázané, že ku skutku došlo tak, ako bol obžalovanému kladený za vinu v podanej obžalobe, preto navrhol postupovať podľa § 285 písm. a/ Tr. por. a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného K. F. nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na hlavných pojednaniach vykonal rozsiahle dokazovanie, a to prečítaním výpovedí obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkov O. N., U. N., S. F., C. N., J. F., I. N., prečítaním svedeckej výpovede svedkyne S. N., výsluchom svedkyne K. N., E. N., znaleckým posudkom a výsluchom znalca MUDr. A. N., výsluchom svedkov C. F., C. N., S. N., prečítaním výpovede splnomocnenca poškodenej VŠZP, a.s. Mgr. T. V., prečítaním výpovede C. J. a lekárskymi správami. Krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie správou Okresného riaditeľstva PZ Kežmarok, úradným záznamom zo dňa 15.8.2011a zápisnicou o podaní vysvetlenia podľa § 17 ods.1 zák. č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore zo dňa 15.8.2011.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí poukázal na tú skutočnosť, že obž. K. F. urobil vyhlásenie, že je nevinný. Na hlavnom pojednaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Správne postupoval súd prvého stupňa, keď prečítal jeho výpovede z prípravného konania, tieto výpovede vo svojom rozsudku aj podrobne rozobral, poukázal na skutočnosti, ktoré z týchto výpovedí vyplývajú.

Obžalovaný zo spáchania skutku v bode 1/ rozsudku je usvedčovaný svedeckou výpoveďou poškodenej O. N.. Popísal, že úder, ktorý mal dostať pri incidente dňa 15.8.2011, smeroval na hlavu, on bol otočený chrbtom, jednoznačne, tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednaní, uviedol, že ho napadol obž. K. F..

Zo spáchania skutku v bode 1/ rozsudku je usvedčovaný aj svedeckou výpoveďou svedkyne U. N., ktorý videla, že v čase útoku obžalovaný mal v rukách drevenú násadu.

Ku skutku v bode 1/ súd prvého stupňa vypočul aj ďalších svedkov. Tu je potrebné uviesť, že títo svedkovia všetci zhodne prednášali, že uvedený útok nevideli.

Do konania bol pribratý znalec z odboru zdravotníctva MUDr. A. N., ktorý spracoval znalecký posudok. Následne bol aj vypočutý na hlavnom pojednaní. Znalec vo svojom znaleckom posudku konštatoval, že poškodený utrpel dňa 15.8.2011 tržno-zmliaždenú ranu na temene hlavy vpravo, zlomeninu lebečnej klenby vpravo s vnútrolebečným krvácaním vpravo. Obidve tieto poranenia sú na základe rozsahu a pri danom priebehu liečby hodnotiteľné ako poranenia ľahké. V priebehu liečby nenastali komplikácie. Znalec sa zaoberal mechanizmom vzniku týchto poranení a dospel k záveru, že tieto mohli vzniknúť tak, že poškodený dostal úder poriskom do čelovo-temennej oblasti hlavy na ľavej strane, ktorý mohol spôsobiť všetky tri poranenia. Na vznik týchto poranení stačil jeden úder, útok nemusel byť opakovaný. Mechanizmus vzniku týchto poranení zodpovedá mechanizmu fyzického incidentu ako bol zadokumentovaný vo vyšetrovacom spise. Uvedené poranenia nezanechajú trvalé následky, okrem jazvy vo vlasatej časti hlavy. Obvyklý spôsob života bol obmedzovaný tým, že bol hospitalizovaný od 15.8.2011 do 23.8.2011. V priebehu liečby spočiatku trpel bolesťami stredne vysokej intenzity, ktoré postupne klesali. Tri týždne užíval bežne dostupné lieky v pravidelných intervaloch, potom už iba podľa potreby. Závažným spôsobom bol obmedzovaný vo výkone spôsobu života tak asi tri týždne. Celkovú dobu liečenia a práceneschopnosti znalec ustálil na päť týždňov. Poukázal na tú skutočnosť, že práceneschopnosť nebola vystavená, pretože poškodený v čase incidentu bol na materskej dovolenke. Znalec pripustil, že toto poranenie teoreticky mohol spôsobiť aj väčší kameň. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že kameň by musel byť okrúhly. Už v štádiu konania na súde prvého stupňa obhajoba vznášala námietky tak ako v odvolaní a poukazovala práve na vzájomnú polohu obžalovaného a poškodenej, podľa výpovede poškodenej. V tejto súvislosti súd prvého stupňa doplnil dokazovanie, opätovne vypočul znalca MUDr. A. N., ktorý, tak za účasti poškodenej ako aj obžalovaného, po ustálení miesta, na ktorom sa nachádzala jazva vo vlasatej časti hlavy pripustil, že poškodený mohol byť zasiahnutý aj útokom zozadu, pričom mal hlavu natočenú mierne doprava. Znalec pri tejto situácii poukázal na tú skutočnosť, že túto informáciu v čase spracovania znaleckého posudku nemal. Poškodený sa opätovne vyjadril k spôsobu útoku a znalec pripustil, že tieto poranenia mohli vzniknúť spôsobom ako to popísal poškodený.

Zo spáchania skutku v bode 2/ rozsudku, aj keď súd vykonal rozsiahlejšie dokazovanie, je potrebné uviesť, že zo spáchania tohto skutku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodenej O. N., ktorý sa vyjadroval k spôsobu vyhrážania dňa 9.9.2011 a následne dňa 11.9.2011. Čo sa týka konania zo dňa 11.9.2011, obžalovaný je usvedčovaný aj výpoveďou svedkyne U. N., manželky poškodenej O. N.. Jednoznačne usvedčujú obžalovaného a vyvracajú jeho obranu.

Obhajoba v rámci odvolania vzniesla námietku, že skutky sa mali stať dňa 9.9.2011 a 11.9.2011 v čase, kedy obžalovaný ešte nevedel, že voči jeho osobe malo byť začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví.

Krajský súd túto okolnosť preveril, vyžiadal si správu od Okresného riaditeľstva PZ Kežmarok, ktoré krajskému súdu zaslalo kópiu úradného záznamu, ktorý spracovalo OO PZ Kežmarok dňa 15.8.2011 a z neho vyplýva, že K. F. bol predvedený o 20,30 hod. z dôvodu podania vysvetlenia podľa § 17 ods.1,2 zák. č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore. Súčasťou tohto úradného záznamu je aj zápisnica zo dňa 15.8. 2011 o podaní vysvetlenia K. F. a z obsahu tohto vysvetlenia je zrejmé, že sa vyjadroval k incidentu, ktorý sa stal dňa 15.8.2011 a pri podaní vysvetlenia popísal tento incident a zároveň v závere zdôraznil, že on sa nikomu ani nevyhrážal a ani neudrel O. N.. Na základe tak úradného záznamu o predvedení, ako aj zápisnice o podanom vysvetlení je zrejmé, že obžalovaný K. F. vedel o tej skutočnosti, že poškodený O. N. podal na neho trestné oznámenie a nemožno súhlasiť s názorom, ktorý vyjadril odvolateľ v odvolaní, že vzhľadom na nevedomosť o tomto trestnom oznámení absentuje motív v konaní obžalovaného. Práve naopak, tu je potrebné zdôrazniť, že samotný obžalovaný vedel, že je v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a tak, ako už v prípravnom konaní zdôrazňoval, túto skutočnosť si uvedomoval, preto sa vyhýbal konfliktom. Keďže došlo k takémuto trestnému oznámeniu, je iba prirodzené, že sa snažil zvrátiť výsledok, preto mal motív, aby nútil poškodeného O. N. stiahnuť svoje trestné oznámenie.

Na základe vykonaného dokazovania, ktoré súd prvého stupňa podrobne rozobral vo svojom rozsudku, správne ustálil skutkový stav.

Po tom, čo súd prvého stupňa správne ustálil skutkový stav, správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného uvedené v bode 1/ rozsudku, keď dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. a v bode 2/ rozsudku pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák. a to tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej, s úmyslom priamym.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa riadil základnými zásadami vyjadrenými v § 34 Tr. zák. V prvom rade zhodnotil osobu obžalovaného, poukázal na charakteristiky, správne zdôraznil, že obžalovaný sa už v minulosti dostal do rozporu so zákonom. Celkovo bol štyrikrát súdne trestaný. Naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T 104/09 zo dňa 30.12.2009 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov, pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Dňa 9.8.2001 bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody Okresným súdom v Prešove uznesením sp. zn. 2PP 35/2011. Zároveň súd určil skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí ustálil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Tu je potrebné uviesť, že nezistil poľahčujúce okolnosti, naopak na strane obžalovaného zistil dve priťažujúce okolnosti a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a v minulosti už bol za trestný čin odsúdený. V súlade s týmto záverom správne postupoval, keď podľa § 38 ods.4 Tr. zák. upravil trestnú sadzbu tak, že zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3 a ukladal obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody.

Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods.1 Tr. zák. sa u obž. K. F. dosiahne trestom odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 1 mesiaca. Krajský súd sa stotožňuje aj so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obž. K. F. v období posledných 10 rokov bol vo výkone trestu odňatia slobody.

V súlade so zákonom je aj výrok, ktorým poškodení boli odkázaní so svojimi nárokmi na občianske súdne konanie.

Krajský súd zároveň musí poukázať na zrejmú nesprávnosť uvedenú v skutku 2/ rozsudku, kde súd prvého stupňa ustálil, že skutok v bode 2/ rozsudku sa mal stať dňa 9.19.2011. Súd prvého stupňa v ďalšom konaní túto zrejmú nesprávnosť bude musieť odstrániť vydaním opravujúceho uznesenia tak, aby bol uvedený správny dátum, kedy došlo k spáchaniu tohto skutku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.